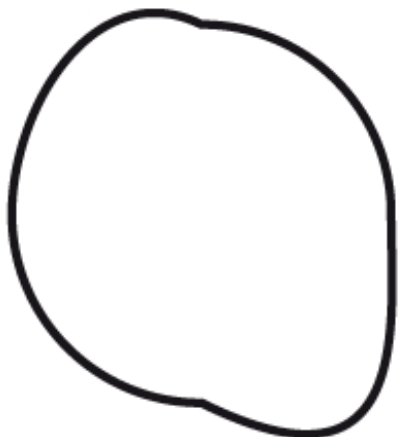

GUMA GUAR INSTALACE

06 05 – 14 06 (2009)

Galerie G99

Tisková konference v úterý 05 05 2009 v 11 hodin
v 1. patře Domu pánů z Kunštátu

Vernisáž v úterý 05 05 2009 v 17.30 hodin

v Galerii G99, Dům pánů z Kunštátu

Dominikánská 9, Brno

Kurátorem výstavy je František Kowolowski,

kowo@dum-umeni.cz

Výstavu podpořilo Ministerstvo kultury ČR

Guma Guar (GROUPE GUMA GUAR) je umělecko-aktivistická skupina. Od svého založení v roce 2003 se zabývá kritikou systému a ironizováním mediálního světa. Účastní se ilegálních freeparties, a také se věnuje streetartu.

V roce 2008 měla skupina v Praze řadu výstav. Například výstava s názvem Meze tolerance, která se stavěla proti zákazu KSČM, vyvolala bouřlivé diskuse a byla vandaly zničena. S velkým mediálním ohlasem i zájmem návštěvníků se setkala výstava Milan Knížák: Podivný Kelt, která kritizovala působení Milana Knížáka v čele Národní galerie. Zásadním prvkem v práci skupiny Guma Guar je provokativně kritický postoj k současné společnosti. Kromě výtvarné činnosti se věnuje také experimentální elektronické hudbě. Název si skupina zvolila podle potravinářského pojídla, které se přidává především do konzerv. Způsob, kterým skupina pracuje, má své předchůdce v politicky orientovaném německém dadaismu a sociálním kriticismu třicátých let 20. století.

Umělecké a estetické problémy skupinu Guma Guar příliš nezajímají. Známa koláž s papežem Benediktem XVI. držícím v ruce uříznutou hlavu Eltona Johna byla například z „uměleckého“ hlediska vysloveně nekonzistentní – využívala vizualitu webových photoshopových vtipků –, ovšem byla zvětšena do nadživotní velikosti a všechny nedokonalosti se tam pak jasně ukázaly. Skupina se o antiestetiku pokouší, což je ale ve své podstatě nakonec také estetický program. Postmoderní zkušenost jim dovoluje cokoli použít, citovat, parafrázovat – co se týče formy. Co se týče obsahu, využívají modernistických postupů.

Autoři fungují také jako break-coreová hudební skupina. Vystoupení navíc doprovází živým VJ setem, který stojí opět především na politickém sdělení. Sami také několik koncertů zorganizovali. Jde vlastně o paralelní kulturu fungující výsostně protisystémově. Každý se může zúčastnit. Základem je termín „DIY“ – „do it yourself“, kdokoliv může být DJ, VJ, šofér, všichni se mohou zapojit. Je to protest proti zkomercializované kultuře, ve které divák stojí na jedné straně a umělec na druhé. U technokultury se tato hranice stírá; jde o ukázkový příklad tzv. dočasné autonomní zóny, o které mluví Hakim Bey. Najděte si ve vsudypřítomné síti (které se nevyhnete) prázdné místo a tady si vytvořte vlastní sub-sít, jež vám dovolí se svobodně vyjádřit a kterou ve chvíli, kdy přestává fungovat, opustíte a přesunete se jinam.